

**A Ciszterci Rend Generális Káptalanjának audienciája 2022. október 17-én
Mauro-Giuseppe Lepori Generális Apát köszönti a Szentatyát, Ferenc pápát**

Szentatya!

A Ciszterci Rend Generális Káptalanjának kellős közepén elsősorban azért jöttünk el Önhöz, hogy kifejezzük mély hálánkat. Szent Péterhez hasonlóan Ön is a Krisztussal való találkozás örömeivel ajándékoz meg minket, nemcsak ezen az audiencián, hanem minden szaván, gesztusán és szereteteli imáján keresztül. Ez bátorít minket és erőt ad nekünk azon a fáradságos úton, amelyen a világ minden táján élő közösségeink járnak, Ázsiától Amerikáig, Afrikától Európáig. Szükségünk van erre ahhoz, hogy felfedezzük magunk között a Krisztusban megélt találkozás szépségét, azaz az Egyház közösségét, s hogy megtanuljunk a mély imádság, a missziós buzgóság s a szegények iránti gondoskodó szeretet tág dimenzióiban élni, amiről Ön fáradhatatlanul tanúskodik.

A Generális Káptalan során erőteljesebben érzékeljük és tapasztaljuk az olykor ellentmondásos kihívásokat, amelyekkel szembe kell néznünk, s amelyeket el kell fogadnunk. Európában ugyanis egy egyre növekvő törekenységet és elbizonytalanodást tapasztalunk, míg Vietnámban a hivatások számának rendkívüli növekedésével találkozunk, amelyek megkívánják a képzést és a segítségnyújtást. Szent Benedek és Ciszterci Atyáink karizmájának iskolájában megtanuljuk, hogy minden kihívásban alapvetően egy felszólítást kell elfogadnunk a Feltámadott Úrtól, aki a hitre hív minket. Ő, Aki megváltott minket bűneinktől, arra hív, hogy bízzunk jelenlétében. Arra hív, hogy szeressük és kövessük Őt, bárhová vezessen.

Ahhoz, hogy meg tudjuk élni azt, akik vagyunk, ahhoz, hogy gyengeségünk ellenére is meg tudjuk élni ciszterci karizmánkat, egyre sürgetőbbé válik, hogy együtt járjunk az úton. Ehhez viszont meg kell nyílnunk az Ön felszólítására. Tudatosan és egészen konkrétan bele kell növekednünk az Egyház szinodális létébe, különleges hivatásunknak és küldetésünknek megfelelően. Hosszú út áll még előttünk ahhoz, hogy felismerjük: csak így haladhatunk előre, csak így nem maradunk egyedül, csak így nem leszünk terméketlenek, s csak így követjük valóban Urunkat.

A Generális Káptalan mindig a kegyelem ideje, amelynek során újra tudatosul bennünk hivatásunk kegyelme. De a próbatétel ideje is, amely segít felismerni, hogy a hűségünknek tovább kell haladnia a testvériség és a kölcsönös meghallgatás útján, a Krisztus szeretetéről való tanúságtétel szolgálatában, az egész világ számára.

Rendünk tapasztalata és kegyelme női és férfi tagjainak egysége, amely egy jogi egység is. Ezáltal átélhetjük, ahogyan a nő és a férfi az Urat követve egymást önzetlenül kölcsönösen kiegészíti. Örömmel tölt el minket, hogy ezzel a tapasztalattal is megajándékozhatjuk az Egyházat, s ezt is ajándékozhatjuk az Egyházban, küldetésének dicséretére és dicsőségére.

Szentatyánk, Káptalanunk első napján emlékezetembe idéztem a szinódusi utat megnyitó buzdítását, amelyben e szavakat intézte hozzánk: „Félő, hogy a közösség és a küldetés kissé elvont fogalmak maradnak, ha nem ápolunk olyan egyházi gyakorlatot, amely az út és a munka minden egyes fázisában kifejezi a szinodalitás konkrétságát, elősegítve mindannyiunk valódi bevonását... Mindenkinek feladata, hogy részt vegyen az Egyház életében és küldetésében” (2021. október 9.).

Köszönöm Önnek, Ferenc pápa, hogy ezzel a mostani találkozásunkkal is erőt ad nekünk hivatásunkhoz, amelyben ma szeretnénk megújítani, az Ön kezébe helyezve, boldog és gyermeki engedelmességünket!